

Rimvydo Skyriaus,
kandidato į Vilniaus universiteto Tarybos narius,
Motyvacinis laiškas

2019 m. rugsėjo mėn. grupė Vilniaus universiteto mokslininkų pasiūlė iškelti mane kandidatu į Vilniaus universiteto Tarybą. Laikau tai ne tik parodyto pasitikėjimo ir mano veiklos įvertinimo ženklu, bet ir solidžiu įpareigojimu panaudoti savo išteklius ir kompetenciją Vilniaus universiteto vardui ir pajėgumui stiprinti.

Vilniaus universitete esu nuo 1973 metų, pirmiausiai kaip tuometinio Finansų ir apskaitos fakulteto pirmakursis, įstojęs į mažai kam žinomą ir suprantamą Ekonominės informacijos mechanizuoto apdorojimo organizavimo (EIMAO) programą. Vėliau susidomėjau akademinės veiklos perspektyvomis ir nuo 1981 m. grįžau tarp gimtojo fakulteto (jau pasivadinusio Ekonominės kibernetikos ir finansų fakultetu) sienų aspiranto vaidmenyje. Nuo 1984 m. rudens, kai pradėjau dirbti dėstytojo darbą, radau jame daugybę patrauklių savybių, kurios žavi iki šiol – darbas su jaunais protingais žmonėmis, nuolatinis poreikis būti žinių bangos priekyje ir atsinaujinti, aukštos kvalifikacijos ir erudicijos kolegos, universiteto vertybių bagažo turtingumas ir įvairovė. Didelį postūmį mano profesinei kompetencijai davė 1991-1992 m. stažuotė Iliojaus universitete Čikagoje, JAV, kuri tapo įmanoma tik atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, ir už kurią iki šiol esu dėkingas Pasaulio lietuvių bendruomenei. Todėl grįžęs į Lietuvą stengiausi kiek galima išsamiau perteikti įgytas žinias studentų ir kolegų bendruomenei. Per netrumpus savo akademinės karjeros metus, o taip pat per laiką, kurį buvau išrinktas Vilniaus universiteto Senato nariu (nuo 2010 m.), manau, kad gerai pažinau universiteto gyvenimą visais jo aspektais nuo strateginių kryptių formavimo iki pokalbio su susirūpinusiu studentu. Įgyta patirtis šiandien leidžia suformuoti kelias svarbiausias potencialias veiklos kryptis, kuriose siekčiau išnaudoti savo kompetenciją ir patirtį:

1. Vilniaus universiteto prestižą ir ilgametes tradicijas derinti su veržlumu (gal net pereinančiu į sveiką įžūlumą) siekiant išsikovoti vietą ir pripažinimą pasaulio universitetų bendruomenėje. Akademinį tarptautinių ryšių stiprinimas turi puikų potencialą sukurti akademinę ir taikomąją vertę – tai yra puikiai iš vadybos teorijos pažįstama „win-win“ situacija, kai intensyvus bendravimas, judėjimas ir dalijimasis sukuria vertę visiems

dalyvaujantiems. Taip pat noriu akcentuoti tvirtesnę universiteto poziciją santykiuose su Lietuvos valdžios ir mokslo institucijomis.

2. Siekti gerinti personalo, ypač pedagoginio, darbo sąlygas ir didinti universiteto dėstytojo profesijos konkurencingumą, kad ji taptų patraukli darbo rinkoje. Manau, kad tai ypač svarbu pritraukiant gabų jaunimą, turintį potencialo akademinėi veiklai. Dabartinės tendencijos šioje srityje anaipol nedžiugina – jaunesnių dėstytojų, dirbančių visu etatu, yra nedaug, o paskatų, leidžiančių didinti jų skaičių ir darbo kokybę, beveik nėra. Akademinė bendruomenė proveržio šioje srityje laukia jau ketvirtį amžiaus.
3. Tobulinti universiteto valdymo struktūrą, stiprinti fakultetų savarankiškumą (pirmiausiai finansinį). Šiuo metu funkcijų pasidalinimas tarp esminių universiteto valdymo grandžių – Tarybos, Senato, rektorato – nėra iki galo išgrynintas ir neretai sukelia nereikalingą trintį universiteto valdymo veikloje.
4. Stiprinti mokslo ir studijų vienybę. Pedagoginė universiteto funkcija nėra kiek ne mažiau svarbi nei mokslo veikla, tačiau pastaruoju metu galima pastebėti tam tikrą balanso tarp šių sričių susilpnėjimą studijų nenaudai. Tai ypač aktualu aktyvėjant tarptautinėje plotmėje ir skleidžiant žinią apie Vilniaus universiteto studijų kokybę pasaulyje.
5. Stiprinti ryšius su visuomene. Žvelgiant sukuriamos vertės aspektu, pirmiausiai tai verslo bendruomenė, tačiau ne tik ji. Visuomenė iš mokslininkų laukia įžvalgų ir atspirties taškų visose dinamiško ir permainingo šių dienų gyvenimo srityse. Būtent šioje veikloje, mano nuomone, universiteto Taryba turi plačią plėtros erdvę savo veiklai.

Kiekvienai iš šių kryptių pažadu skirti kiek įmanoma daugiau savo kompetencijos ir pastangų. Strateginių universiteto vizijų lauke, be abejo, įmanomos ir kitos svarbios kryptys, tačiau manau, kad Tarybos kaip kolegialaus organo bendra vizija turi būti paremta plačia aprėptimi, derinančia asmenines jos narių įžvalgas ir kompetencijas.

Su gilia pagarba –

Nuoširdžiai Jūsų Rimvydas Skyrius

